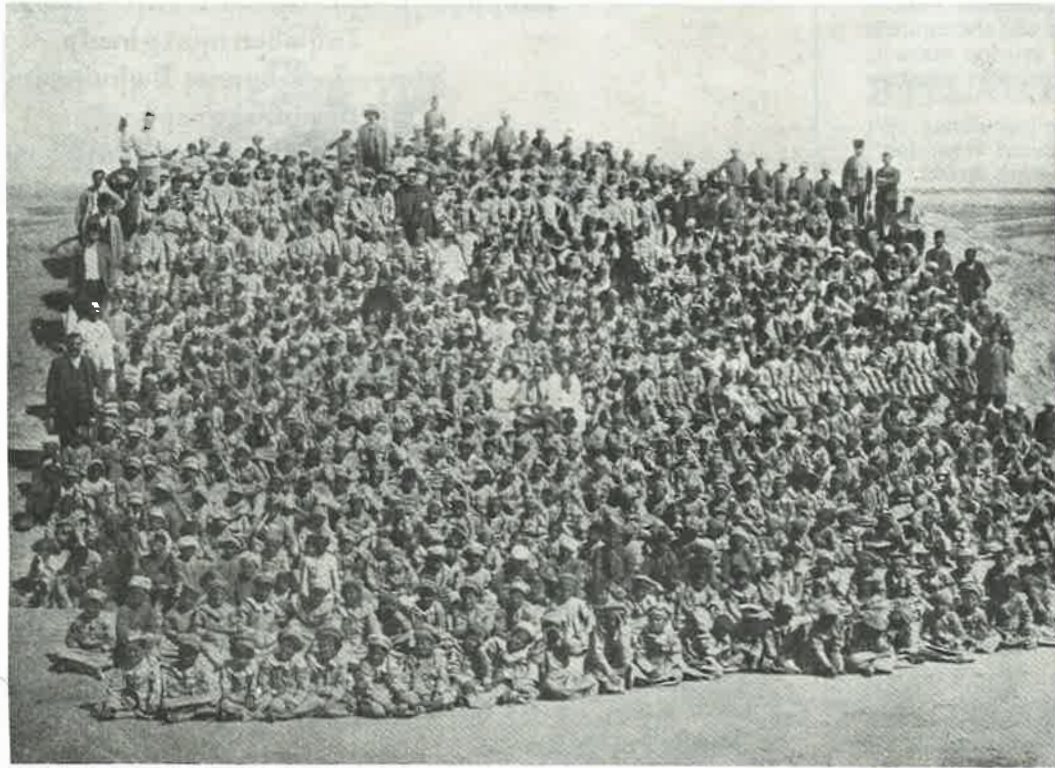

Please return.

"Every man will dwell under his vine and under his fig tree, and none shall be afraid."
Micah (Chapter 4)

SHADOWS OF THE PAST . . .

. . . SUNBEAMS OF THE FUTURE

The right to be among the first to receive relief in times of disaster.

The right to a name and nationality.

The right to adequate nutrition and medical care.

The right to be brought up in a spirit of peace and universal brotherhood.

The right to special care, if handicapped.

The right to affection, love, and understanding.

The right to full opportunity for play and recreation.

The right to free education.

The right to enjoy these rights, regardless of race, color, sex, religion, national, or social origin.

The right to learn to be a useful member of society and to develop individual abilities.

Dear Children,

This issue was dedicated to you, your feelings, your thoughts, your talents. You came through for the most part. Yet, I'm sure I'm not alone when I say, there must be more.

It's important for all of us that you make your voices heard, your presence felt, and your thoughts understood. You are still unprocessed, fresh, and pure of heart. We, as parents, teachers, and adults, can learn much from your untainted vision, a vision which can gently melt the walls of anger, revenge, and fear, and mend the wounds which have lain open too long. Seeing with your eyes, we could determine a better way.

Many times, we adults get so caught up in a problem that simple solutions are totally overlooked. You can help.

You are part of the Armenian family and community, responsible to your cultural heritage. Yet, to merely echo the words of history and mimic the patterns of culture is not enough.

You are growing in rapidly changing times, times when traditions of the past are being questioned and examined. Many things are affecting you, good or bad, that we may take for granted and leave unattended. It's up to you to question them and speak out. Only by knowing and understanding you and your needs can we seek solutions together.

Change for tomorrow will not begin today without the key to the future. You are the key and the future is your right. Don't just accept history; learn to make it. Don't merely follow cultural footsteps; take sidesteps and variations, too.

Look around, to your family, your community, and your world. What do you like about them? What don't you like? If you were in charge, what would you change? Why?

In 1979 we celebrated the Year of the Child. But every year is your year. So start now and make them count for your tomorrow. Speak out and tell us what counts for you today. OUTREACH is ready to listen.

Sincerely yours,
The Editor

Մանուկները Հայոց Ազգին

Մանուկներու Միջազգային Տարուան առթիւ պնդանք շատ գոյուցում ու խօսուցում աշխարհի մանուկներուն մասին: Բազմաթիւ լեզուներով գրուեցան անոնց անօթութեան, ծարաւի, տառապանքի, անտուն ու անհայրենիք ըլլալուն, գիրեն եւ ուսումն գրկուած ըլլալուն մասին: Բայց մանուկներուն անօթութիւնն ու տառապանքը կը հարթէ կ'անցնի լեզուի, երկրի, դրօշակի ու ազգութեան բոլոր սահմանագծումները: Մանուկներուն կը ձօնենք այս թիւը եւ Ապրիլի այս բացատիկին մէջ անգամ մը եւս կը վերջնենք Հայոց այն մանուկները, որոնց ջարդը եղաւ 20-րդ դարու մեծագոյն սոսորթ: Մանուկները Հայոց ազգին, որոնց անօթութիւնն ու տառապանքը եղաւ անտարբեր:

Մանուկները Հայոց Մեծ Եղեռնին... Կողքին դրուած նկարները այնքան խօսում կերպով կը պատմեն անոնց ողիսակները: Հայրը արդէն ջարդուած կամ բանտարկուած, մայրը արդէն լկուած եւ անուշ, Հայ մանուկը ցնցոտի մը ուսին, ոտարոպիկ ճամբայ ելաւ դէպի հոն, ուր սեւ ճակատագիրը կամ Աստուծոյ ձեռքը զինք առաջնորդէ:

Մանուկները Հայոց Մեծ Անապատին... ճամբուն վրայ կ'սպասեցան անոնք ստանց հացի եւ ջրի: Կամ քուն մտան իրենց հայրենի տան ատերակներուն վրայ այլեւս չարթննալու համար: «Անհայրենիք ու անտուն» Խարբերդի մայրերէն մինչեւ Հայկազի ու Փարիզի մայրերը անկողին դարձան հայ մանուկին համար:

Մանուկները Հայոց Մեծ Լացին... Արցունքի եւ արիւնի մէջ ծնան անոնք, եթէ ծնան: Իրենց մայրերուն արցունքը եղաւ անոնց պատանքը: Արցունքով մեծցան ու լացին անոնք որբանոցներու դռներուն առջեւ, պատաստ մը հացի, կաթիլ մը ջրի համար:

Մանուկները Հայոց Մեծ Պանդխտութեան... Տառապանքէն ու լացէն իմաստնացած՝ մայրերու փոխարէն երկրի փնտռեցին ու շինեցին անոնք: Հեռու արեւմտեան ճամբան եւ անհասանալի անոնք ինքնուրուի մտերմացան անոնք ու գացին անձանօթ աշխարհներ, որոնք կոչուեցան Աթէնք, Մարսել, Փարիզ, Նիւ Եորք:

Մանուկները Հայոց Մեծ Ապագային... Խնայուեցան, հաւաքուեցան, զիրար փնտռեցին ու գտան, քով-քովի եկան ու դարձան յոյսը Հայոց Մեծ Ապագային: Արցունքը երգի վերածեցին, մայրերու վրայ քնանալէն քարացած մարմինները վերստին սկսան պարել, սկսան տուն ու գործատեղի շինել, Հայ հարսը նորէն հագաւ իր սպիտակ հարսանեկան քողը ու կեանք եղաւ կրկին, ծնունդ եղաւ նորէն ու ցնծութիւն:

Մանուկները Հայոց Ազգին...
«Մանուկներ են՝ ողջ աշխարհի
խղճին նետուած անձայն բողոք»

Պ.Վ.

OUTREACH

His Grace Bishop Mesrob Ashjian, Prelate

Editor..... Hasmig Mergian
Armenian Editor..... Very Rev. Barouyr Ekmekjian
Editorial Consultant..... Iris Papazian

OUTREACH (USPS 426-490) is published monthly by the Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America, 138 East 39th Street, New York, New York 10016, (212) 689-7810. Unsolicited manuscripts will be considered for publication; please include a stamped, self-addressed return envelope. We reserve the right to edit articles in order to conform to space limitations. Signed articles do not necessarily reflect the policy of the Armenian Apostolic Church of America. Send all correspondence to the above address to the attention of the Editor. Printed in the United States of America. Second class postage paid at New York, New York 10016.

©1980 Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America

**Solemn Requiem Service and Public Commemoration
of the
Armenian Genocide of April 1915
organized by
The Prelacy of the Armenian Apostolic Church of America
Thursday, April 24, 1980, 7 p.m.
at
St. Patrick's Cathedral
Fifth Avenue at 51st Street
New York City**

**65-ամեակ Մեծ Եղեռնի
Հանդիսաւոր Հոգեհանգստեան Պաշտօն եւ
Համաժողովրդային Ոգեկոչում
նախանձութեամբ
Ամերիկայի Արեւելեան Թեմի Առաջնորդարանի
Հովանաւորութեամբ
Գերշ. Տ. Մեսրոպ Եպիսկոպոսի
Մասնակցութեամբ
Հայ Գոյր Յարանուանութեանց
Հինգշաբթի, Ապրիլ 24, 1980, երեկոյեան ժամը 7-ին
Սէյնթ Փաթրիկ Քաթիոլիկ մէջ, 5-րդ Ավրնիու եւ 51րդ Փողոց
Նիւ Եորք, Ն.Յ.**

65 ԱՆԳԱՄ 1.5 ՄԻԼԻՈՆ

65 տարին զրեթէ մի կեանք է: 65 անգամ մէկու կէս միլիոնը տիեզերական տարիք է:
Մէկ ու կէս միլիոնի մէջ ընդգրկուած են չար ու բարի, տաղանդաւոր եւ պարզունակ, ուրախ - տխուր ամենատարբեր մարդիկ, բայց միացած անօգնականութեամբ:
Իսկ ամենամեծնականը այն մանկիկն էր, որ սեփական ճիշդ վախեցած աւելի ուժգին էր ճշում: Նա այդպէս էլ չիմացաւ, թէ ով չթողց, որ ինքն այսօր իր 65 ամեակը տօնէր:
Մենք գիտենք:
Այն մանկիկը, որ վարժուած էր մօրից ջերմութիւն ստանալու, մօր սահմոկեցուցիչ պաշտ զգալով ճշում էր իր փոքրիկ թոքերի ներածի չափ: Առանց իմանալու, թէ ում դէմ է ուղղուած իր անգոր բողոքը:
Մենք գիտենք:
Այն մանկան ոտքերը օդի մէջ շրճագուլով անշարժացան, առանց զարնանային փխրուն հողին կանգնելու, առանց առաջին երեւուն քայլերով մեծ մօր աչքից ուրախութեան արցունք բերելու:
Մենք խրոխտ ենք քայլում:
Այն մանկան փոքրիկ ոտքերը չայրուեցին ամբոյն արեւախանձ հողից, մօր հիւսած՝ պատանեկան երգների պէս գոյնզգոյն գուլպաներ չմաշեցին: Ուրիշ, ուրիշ ոտքեր այրուեցին արեւախանձ հողից ու մեզ հասան, այրուած հողիներ երազը մեզ աւանդեցին:
Մենք պէս-պէս երազանքներ ունենք:
Այն մանկան արեւեղէք ճիշդ չիմաստաւորուեց բառով: Առաջին բառերի թոթովով հօրը թաքուն հրճուանք չպարգեւեց:
Մենք ասելիք ունենք:
Այն մանկան շուրթերը չմարտնչեցին հայրենի բարբառի միւտոնով: Խաժամուժի մէջ, նա չլսեց ծանօթ բարբառի մեղեդին:
Մենք հնչեցնում ենք մայրենի լեզուն:
Անչէջ արեւը այն մանկան արցունքները չչորացրեց, նրա մօրը չջերմացրեց:
Անողոր արեւը մանկան ճակատին «ՁՈՂ» դաջեց:
Մեր ճակատներին հպարտ կրում ենք մէկ կնիք՝ «ՀԱՅ»:
Այն մանկան մօր վերջից ծորած արիւնը չիկացած աւազը չկլանեց: Արեան չիթի եւ աւազի շաղախով «ՆԱՀԱՏԱԿ» գրուեց անեզրութեան, անանցանելիութեան մէջ, որպէս մի ահարկու քանդակ:
Մեր կոթողի անունն է «ԱՊԱԳԱՅ»:
Մենք՝ բարի ու չար, վճռական ու երկչոտ, զուարթ ու թախծոտ - այնքան տարբեր, բայց միացած՝ յար մանկան սիրով, կը քայլենք 65 անգամ մէկ ու կէս միլիոն տարիների միջով, քամահրելով ժամանակի տիեզերականութիւնը մեր պէս-պէս երազներով, մայրենի լեզուն հնչեցնելով:
Արեւիկ Գաբրիելեան

The photo captions on the front page are the ten "Rights of the Child" as declared by the United Nations.

The Daniel Varoujan Saturday School of Chicago, Illinois, had the full attendance of its 80 students on February 10, Children's Day. Aside from partaking in the Liturgy, the children also commemorated the anniversary of the Vartanank heroes.

ANNOUNCEMENTS

April 19: Feast of Light celebration at The Plaza, Baroque Room, New York City. Donation, \$50. per person. After 10 p.m. admission to dance: \$8.00 in advance, \$10.00 at door. For reservations call: Mrs. Suzanne Hagopian, (212) 544-1727; Mrs. Lucy Derian, (201) 646-0174; Miss Suzanne Keoleyan, (914) 423-1039; Mrs. Josephine Gulamerian, (516) 239-7821.

April 24: Armenian Martyrs' Day. Solemn Requiem Service and Public Commemoration at St. Patrick's Cathedral, Fifth Avenue at 51st St., New York City, at 7:00 p.m.

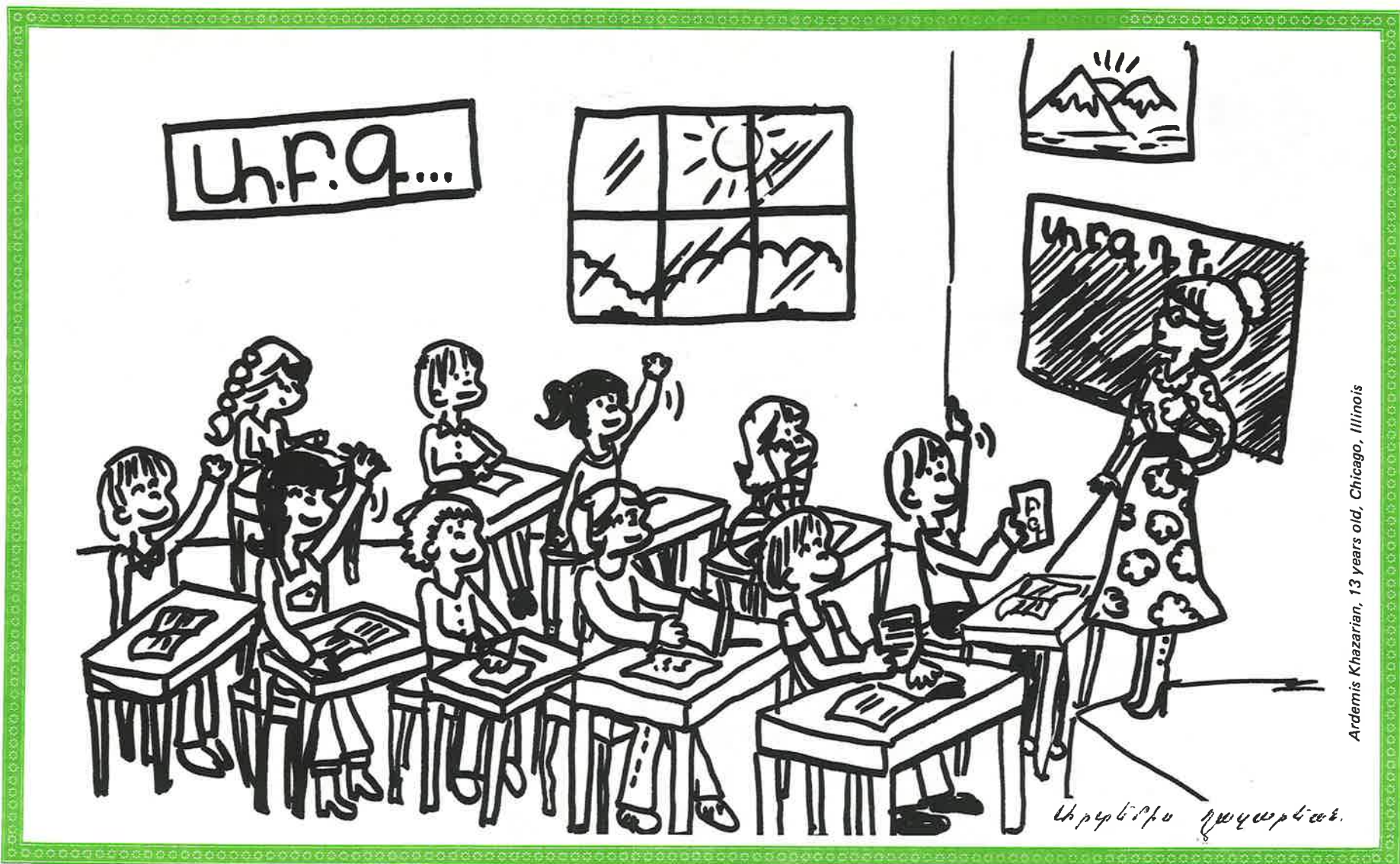
May 1: Mothers' Day Luncheon, sponsored by Prelacy Ladies' Guild, at Hotel Plaza, New York City.

May 3: Ladies' Auxiliary Seminar. All day activity at the Prelacy, with the participation of all the Ladies' Auxiliaries of our Churches.

Additional donation to Aid to Lebanon campaign: Cultural Society of Palou of New York and New Jersey, \$1,000.

International Year of the Child

April 20, 1980 is Green Sunday on your calendars. Children will join their school and Sunday school teachers to visit Armenian old age homes in their areas and plant trees for our elderly parents.

Ardemis Khazarian, 13 years old, Chicago, Illinois

THE FLAG

by *Adrineh I. Hagopian*

Age 15

Chicago, Illinois

Here I lay upon my bed trying to sleep, but my eyes keep opening, everytime meeting that flag that sits upon my window sill. I decide to take one good look and I begin to see death. As the picture gets more explicit, I see people getting stabbed, men being nailed to crosses, and hung by their feet. I see women being raped. I see children my own age being trampled on by mounted horses. Who rides so proudly upon those mounted horses? I glance directly above and I see men smiling and laughing. But I don't seem to understand for I see little children, eyes filled with terror. I hear people screaming. I see death, and I see blood.

I see the sky overlooking this awesome scene, and I see the land. It's their land, but who are they? They are the Armenians. I am an Armenian. It's the land where over a million and a half of my people died at the hand of the Turk upon the mounted horse.

My head turns away from the flag; my heart filled with terror, my eyes with tears.

OUR WORLD

by *Dahlia Elsayed*

Nareg Armenian School, N.J.

Our World is a big family
Yes, our world is a big family.

We have papa tree
His leaves are so pretty
They're painted with love.

We have mother pine tree
With her prickly leaves
She's not like father
Her leaves are always there.

Then there's brother land
So wide and long
His beautiful grass is so green.

Here's our baby sky
When the birds come out to fly
We know the sun will come out high.

ԵՂԲՐՈՐՍ ԾՆՈՒՆԴԻՆ ԱՌԻԹՈՎ

Երկու ամիս առաջ մայրս տուն եկաւ շատ անուշիկ մանչուկ պէպէքով մը: Վահէն շատ բախտաւոր է, որովհետեւ մենք բոլորս զինք շատ կը սիրենք եւ լաւ կը նայինք իրեն: Շատ մը ընտանիքներու մէջ տարբեր պատճառներով զաւակները նոյն սէրը չեն գտներ:

Յաճախ կը լսենք եւ կը կարդանք թէ որքան աղբատուութիւն կայ աշխարհի զանազան երկիրներուն մէջ: Միլիոնաւոր մանուկներ անօթի կը մնան ամէն օր, ուրիշներ անօթի անկողին կ'երթան: Իսկ քանիներ անօթութենէ կը մեռնին իրենց մայրերու գիրկերուն մէջ:

Մենք շատ բախտաւոր ենք եւ երախտապարտ ըլլալու ենք մեր ունեցածներուն համար: Բայց այդ չի բաւեր. պէտք է հետաքրքրուինք ուրիշներու ցաւերով եւ մեր կարելին ընենք այդ ցաւերը մեղմելու համար:

Մարդիկ նոյն չափով չեն կրնար ունենալ այս աշխարհի մէջ. բայց բոլորս ալ աւելի երջանիկ կ'ըլլանք եթէ սէր ունենանք իրարու հանդէպ: Երկարենք մեր ձեռքերը օգնելու ուրիշներուն:

ԱՆԻ ԱՅՎԱԶԵԱՆ (12 Տարեկան)

Կարգայ առաջին գիրքը եւ կը գտնես մեր Հայրենիքին անունը...

Հայաստանը հայերուն հայրենիքն է:
Արարատ լեռը էջմիածնէն կը տեսնենք:
Յիսուս Քրիստոս մեր կրօնքին աղբիւրն է:
Արարատ լեռան գագաթը միշտ ձիւնով ծածկուած է:
Սայաթ-Նովան մեծ բանաստեղծ եւ երգիչ է:
Տիգրան Թագաւոր աշխարհակալ եղաւ:
Արաքս գետը Հայաստանի մէջ է:
Նարեկը հայերուն սուրբ եւ պաշտելի գիրքն է:

ԼԵՆԱ ԳԱՐԱԿՕԶԵԱՆ (15 Տարեկան)

CRACK A SMILE

by *David Shemligian*

St. Stephen's Church, Watertown

There once was a very wealthy man who was soon to die of some sickness. Because he wanted to take his money with him, he called three of his best friends and gave them each one envelope with \$30,000 in it.

He said, "When I die, throw the envelopes on my coffin."

So, on the day of the funeral, each friend threw an envelope on his coffin. Afterwards, the first sadly admitted that he had taken out \$10,000. The second friend, even more sadly, said he had taken out \$20,000. At this point, the third friend admitted that he just gave him a check for the whole amount.

Why I Like Coming to an Armenian School

by *Nanor Misserlian*

3rd Grade

Armenian School of New Jersey

I like coming to an Armenian school because I learn Armenian and English. December 17, 1979, we went to the Nutcracker play. Two months ago, we went to the planetarium. We learned about the planets in space. We saw lots and lots of interesting things there. It was in New York. I like coming to an Armenian school. We did a play, and we pretended to be flowers. I made lots of friends here.

MY FAVORITE SPORT

by *Simon Bardizbanian*

St. Illuminator's Armenian School
New York

My favorite sport is hockey. The N.Y. Rangers are my favorite team. The N.Y. Islanders are not bad. The Islanders lost against the Canucks. The score was 4 to 3 and the Islanders lost. The Islanders made an incredible score. It was a face-off in the Canuck's zone and the Islanders shot the puck from the blue line and put it into the net. Nobody believed it, not even the Islanders. Bryan Trottier was the one who put it in the net and the whole team of the Islanders jumped on Bryan Trottier, but the Islanders still lost. And my father said the Islanders do not play good hockey.

ՀԱՅ ԸԼԼԱԼՈՒ ԳԱՂՏՆԻՔԸ

Վեց տարի առաջ երբ Ամերիկա փոխադրուեցանք, բոլոր բարեկամներէս բաժնուեցայ: Շատ մտահոգ էի, կարծելով թէ առանձին պիտի մնամ: Առաջին մի քանի շաբաթը շատ նեղութիւն քաշեցի:

Ատեն մը վերջ երբ սկսանք եկեղեցի եւ դպրոց երթալ, նոր հայ բարեկամներ ունեցայ. հիմա շատ ուրախ եւ հպարտ եմ իմ հայ բարեկամներովս: Մարդ առանձին չի կրնար ապրիլ. հաւատարիմ եւ հարգատու շրջանակի պէտք ունի, որոնցմով ես շատ հարուստ եմ:

Սակայն այսքանով չեմ գոհանար: Շատ անգամ Հայերէն գիրքեր կը կարդամ եւ կը ծանօթանամ նաեւ մեր քաղ եւ հայրենասէր հայրերուն, որոնց սրտանց կ'ուզեմ նմանիլ: Ուրիշ ճամբայ չկայ: Առանց հայկական աւիրելի, մեզի համար կեանք չկայ:

ԳԱՐՈՒԻՆ ՍԱՐԵԱՆ (13 Տարեկան)

MY THEORY OF EVOLUTION

by Lisa Melikian

Age 11

Indian Orchard, Mass

Some people are so involved with facts that they don't stop to figure out the religious side of evolution. I think that while Adam and Eve were living in the Garden of Eden, the dinosaur era was going on. Just before Eve ate the bad fruit, the Ice Age wiped out the dinosaurs. Since Eden was a sacred paradise, God protected it and the moving glaciers didn't hurt it. When God kicked Adam and Eve out, it was right after the ice age. The Bible says that they were cold. So Adam and Eve became the cavemen that we know. They had Cain and Abel and other sons and daughters. They apparently inter-married and made the first settlement. Not all people stayed in that settlement though. Some went off to other places and formed their own settlements. In the Bible it says that God told someone that from that moment on, certain people in certain places would have certain languages. That's how I think evolution happened.

The following are impressions of 3rd, 4th, and 5th grade children of a recent visit they made to the Home for Armenian Aged in Livonia, Michigan.

My Trip to the A.G.B.U. Nursing Home

by Laura Ann Ajamian

Age 9

A.R.S. Day School

I am glad I went yesterday even though I was a little nervous. I wasn't nervous when I met by great aunt Araksy Hofsatian. She was very nice to me and I liked her. This was the first time I saw her in my life. I liked being with her and the other people. We had fun dancing and talking. I had fun there. My aunt gave me a very pretty pin from Bethlehem and some money, too. When I had to leave, my teacher, Miss Tomakian, had to look for me because I was in my aunt's room. It was a long time before my aunt got done hugging me before I left. I liked it at the Nursing Home and I liked my aunt, too.

by Vrant Krikorian, age 10

I didn't like it because I felt I didn't belong there. I felt very sorry for them because they've been through alot.

Licia Yangouyian, age 8

When I went to the old age home I felt so sorry for the old people. But I'm glad I made them happy. I'm happy that I enjoyed them and they enjoyed me. I like those old people. They were nice!

Krista Haroutun, age 8

I felt a little nervous because we were going to those poor people. I smiled so they would feel good. I shook hands with all of the people.

"Once. . ."

by Laura Garabedian

9 years old

Granite City, Illinois

Once when I was riding my bike down the street there was a little girl about 8 years old. She had some bruises on her face. I asked how she got those bruises. She said a man kept on hitting her.

I asked where she lived. She said she lived on Broad Street, so I took her home. When we got there, I knocked on the door. They asked what happened. I said, she was hit by a man.

"For bringing her back, do you want to stay for lunch?"

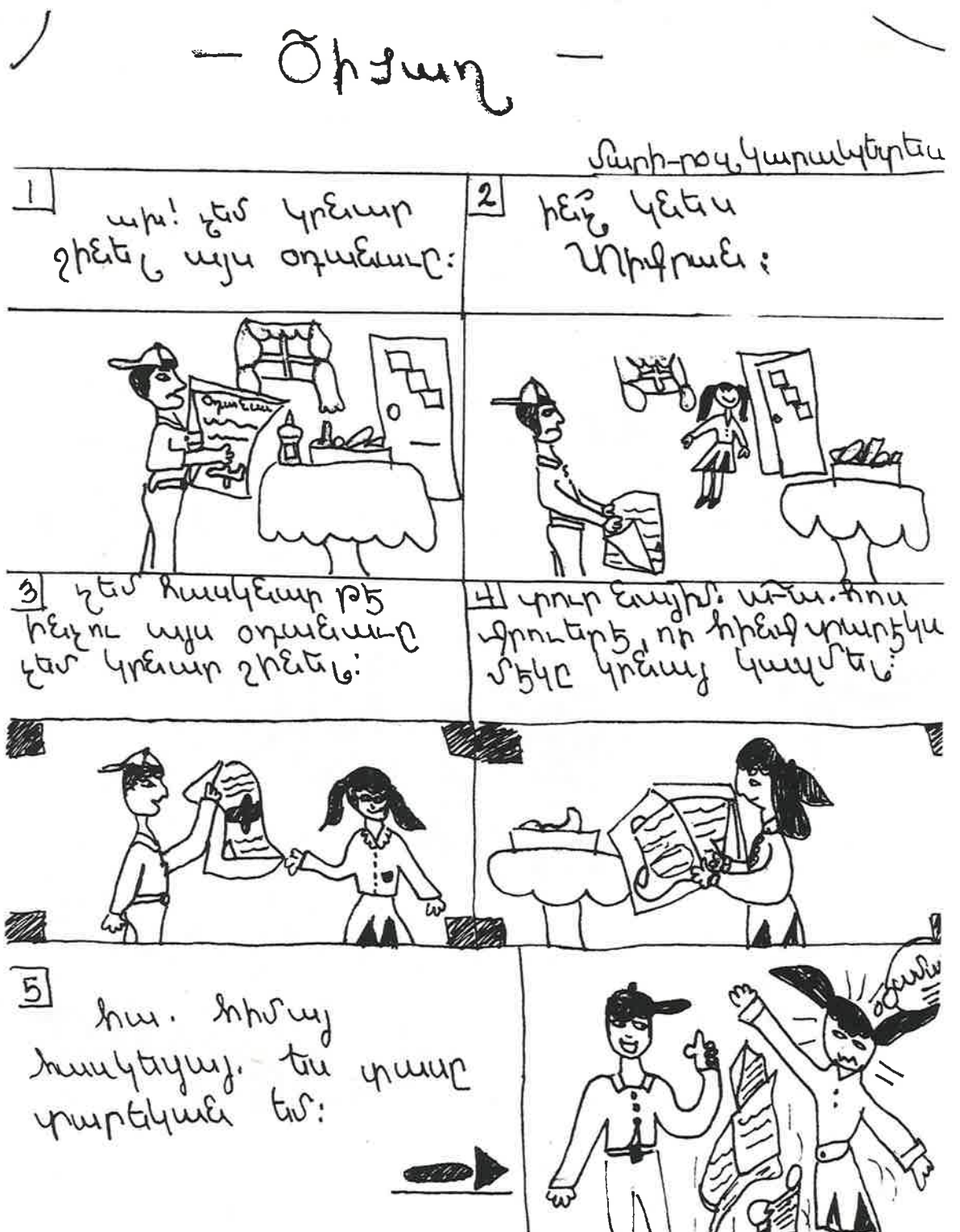
"No."

"Then, we will pay you."

"No, you won't."

When I went home, I told my mom the story. She was proud of me.

Mari Rose Garabedian, Nareg Armenian School

RIDDLES

Why did the boy bury his flashlight?
Because his batteries were dead.

Ara Stepanian, Age 11
St. Stephen's Church, Watertown

What's the difference between an elephant and a flea?
An elephant can have fleas, but a flea can't have elephants.

You see, a man goes to a psychiatrist. His problem is that no one will listen to him. What does the psychiatrist say to him?
Next please.

Kenneth S. Derderian, age 8
St. Stephen's Church, Watertown

What do zebras have that no other animals have?
Baby Zebras.

Matthew Sahagian, age 7½
St. Stephen's Church, Watertown

What is as big as an elephant but does not weigh anything?
An elephant's shadow.

Jamie Asbedian, Age 7
St. Stephen's Church, Watertown

ԱՐԳՊԵՉԵԸԸՈՃԻԼԻ
 ԾԿԿՂՂՃՄՅՆԵՆՈՂ
 ՊՂՈՍԿԼՏՐՅԻՓՔՐՕՑ

Արսի Ռարբիւնէն '80

Հայերէնի Առաջին Ուսուցիչը

Շատ տարիներ առաջ, օր մը Հայ ժողովուրդը մեծ ուրախութեան մէջ էր, ան կը դիմաորէր Մեսրոպ Մաշտոցը, որ քանի մը տարի առաջ գացած էր օտար երկիրներ, որպէսզի ստեղծեր հայերէն գիրերը:

Հայերէնի վերադառնալէ ետք Մեսրոպ Մաշտոց կը հաւաքէ աշակերտները եւ կը սկսի անոնց հայերէն գիրերը սորվեցնել: Աշակերտները մեծ սիրով կը սորվէին, որովհետեւ եթէ այս հայերէն գիրերը չըլլային մեր ազգը իր լեզուն եւ ազգութիւնը կորսնցուցած պիտի ըլլար:

Անոր համար այդ դարը կոչուեցաւ Ոսկեդար մեզի համար:

Թանիա Սթամպուլեան

ԳԵՄԲ ՀԱՅՍԱՍՍԱՆ

Այս ամառուան արձակուրդիս բազմը ունեցայ օրանաւով ճամբորդել Ուաշինկթընէն դէպի Պոսթըն եւ անկէ ալ ինքնաշարժով՝ գէմբ հայաստան կոչուած պզտիկ գիւղ մը: Հոն անցուցի կիրակի օր մը որ շատ յիշատակելի օր մը եղաւ ինծի համար:

Ամեն կողմէ հայեր կը շտապէին ներկայ գտնուելու, այդ գեղեցիկ օդը վայելելու: Համեղ հայկական խորովածին հոտը արդէն շատ հեռուէն փսրոթակը կը բանար: Բայց ճաշէն առաջ վագեցինք աւազան լողալու համար: Կրցանք երկու ժամ աւազանին մէջ լողալ, շատ ուրախ ժամանակ անցուցինք մինչեւ որ պահակները սուլիչով մը լուր տուին թէ ժամանակը վերջացած է: Երբ վերադարձանք արդէն սեղանները պատրաստ էին: Այդ օր Աստուածածնայ սօնն էր: Նիւ Եորքէն Սրբազան Հայրն ալ եկած էր եւ խաղող օրհնեց: Հայ նուագախումբ մը շատ գեղեցիկ հայերէն երգեր եւ եղանակներ նուագեց: Ներկաները ոտքի ելան, ձեռք ձեռքի բռնած շուրջպար պարեցին: Հայ երգիչը իր աղուր ձայնով լեցուց բոլորիս սրտերը: Ուրախ գուարթ վերադարձանք մեր տունները:

Ինչ անուշ է հայ ժողովուրդի մէջ ապրիլ: Շարիա Յովսէփեան

Why I Am Proud to be Armenian

by Shant Tashjian

Grade 2

Armenian School of N.J.

I am proud to be Armenian because we are a strong and hard working people. We were the first country that turned Christian. I am proud of my heritage because we fight for what we believe in. We proved that in all wars against Russia, Persia, and of course, Turkey.

BALLAD OF PAPKEN SUNI

by Talin Afarian

Paramus, New Jersey

Upon a rock,
 so many light years away
 I sight a young man willing to risk his
 life for the Armenian cause.
 How great a boy he must've been,
 To live up to be a greater man.
 And sacrifice his life
 To save the lives of his friends.
 When his calling came.
 He gathered his heroic friends
 Planning to seize the Bank Ottoman
 To bring attention to the Armenian cause.
 And once within his accomplishment of
 seizing the bank,
 A shot-down Papken Suni
 Smothered the numerous grenades
 By throwing himself, his soul, and body,
 wholeheartedly.
 Thus saving the many lives of his companions,
 And letting us take pride in our Armenian
 Heritage through him.
 We remember him from time to time,
 And especially when I sit down
 Upon this rock
 Reminiscing of those light years away.

Children's Day Activities

Worcester, Mass.

On Sunday, February 10, the Holy Trinity Church of Worcester simultaneously celebrated Children's Day, and the Feast of Vartanantz.

The morning began with the Sunday/Armenian School children gathered in the sanctuary for confession and Communion.

After breakfast, the children, now robed, reassembled to join the choir in the traditional Tapor (Procession) around the sanctuary, preceeding Badarak. The youngest child to the oldest, held the Tapor Cross, candles, fans, and *poorvars*, followed by the choir, deacons and celebrant. The children then took their places to begin the Mass — two female acolytes, two male fanbearers, and two *poorvaragirs*. The Sunday School children, each holding a candle, also conducted the readings for the day.

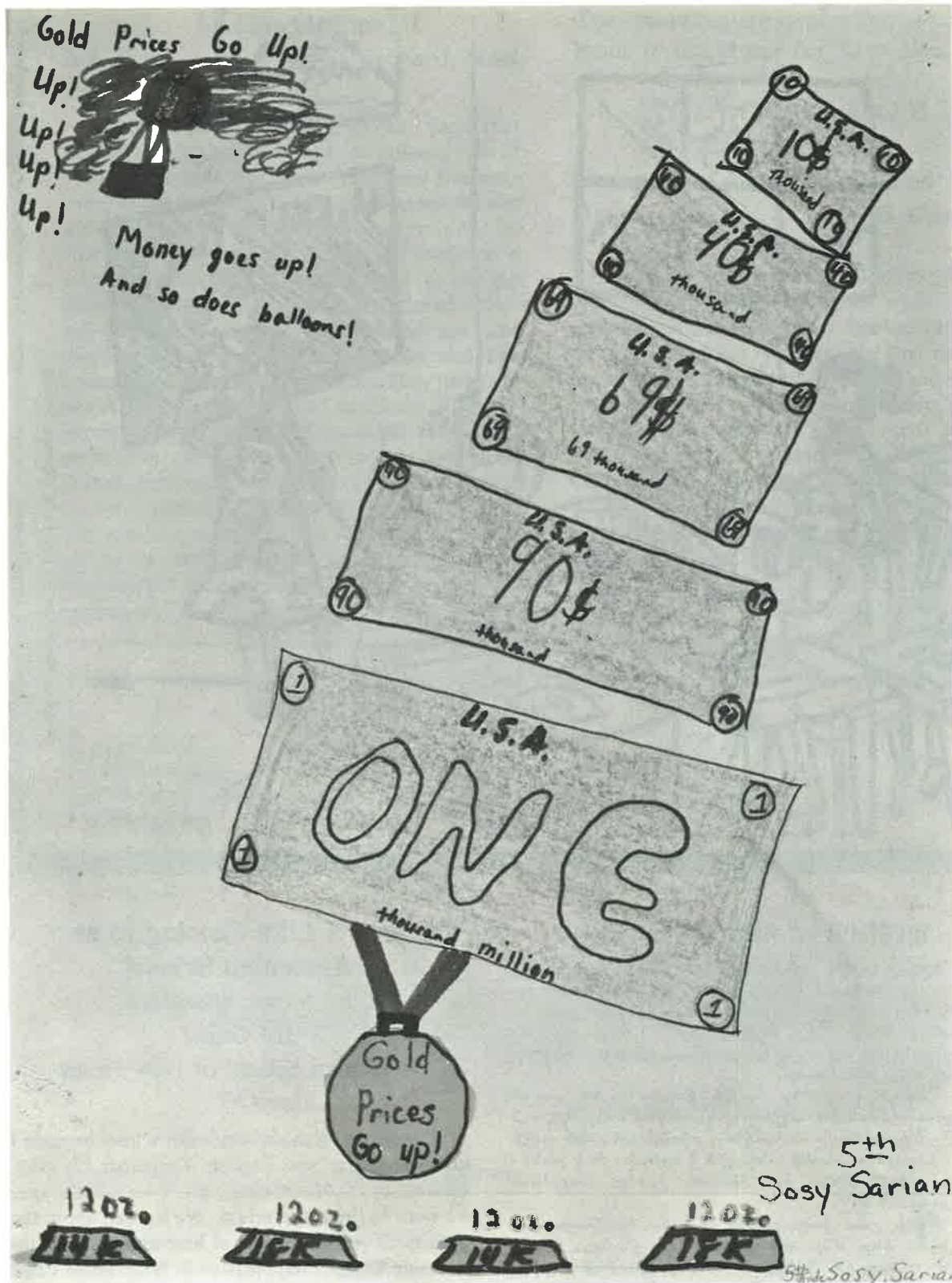
The Vartanantz program, conducted by Mr. Vahe V. Baljian, principal, began immediately after Mass. Miss Ani Kandoyan, Master Pierre Naccachian, and Mr. Garo Bekiarian recited and read on Vartanank. Little Miss Hourig Habibian sang *Teh Hayreniatz* to the delight of all, while the Choir sang appropriate sharagans. Der Hayr Vazken Bekiarian spoke in Armenian and Mr. Baljian presented an in-depth report in English on the Vartanantz wars.

Special guests included, Rev. David Murray, Chairman of the Interfaith Affiliate of the Worcester County Ecumenical Council, Mr. Gershon Weisenberg of the National Conference of Christians and Jews, also an Affiliate member, and two members of the Knights of Vartan Lodge of Worcester.

Washington, D.C.

The Hamasdegh Armenian School of Soorp Khatch Church presented an extensive and varied recital on Children's Day. The children beautifully performed works from such renowned Armenian composers as Aram Khachaturian and Alan Hovanes and also classical pieces from Beethoven and Mozart. A special thanks to Sirvart Sabounjian, principal, and Mrs. Lucine Kouchakjian without whose efforts the recital would not have been possible.

THE VOICE
by Danny Garabedian
Granite City, Illinois

One day as I was walking down a lonely, but serene street, I heard a small voice in the direction of a cluster of garbage cans. This minute voice puzzled me, for I could not locate it, nor interpret what it was saying. I walked toward the garbage cans. To my unbelieving eyes I saw a little girl talking to herself. This little girl with her torn dress and her dirty face could not have been older than nine or ten. The little girl with her petite voice said to me: "Please help me! Oh, please help me!" I felt pity but also anguish toward the girl. I also felt frightened, for this is just one child of many who are neglected by parents, relatives, and friends who could have helped her and many others.

Thinking to myself, I contemplated whether or not to give this small child the money I had. I also thought that my responsibility as an Armenian and, even greater, my responsibility as a human being is to help and give what I can to my fellow man. The grandparents of this forgotten child could have been one of the many people who had tried to help the Armenians in their time of strife and starvation. If this child's grandparents had helped the Armenians, they might have helped my grandparents survive the horrible slayings and massacres by the Turkish race. Since my grandparents survived I am here today.

In thinking this, I had only one thing to do, and knew it would be the right thing. I gave the child the little money I had in my pocket. The girl held her little hands out and I gave her the money. This gesture brought a thankful smile to her face and a warm feeling to my sorrow-filled heart. I walked away with a solemn look on my face. Feeling distraught, I wondered to myself, in this year of the child how could so many children, like the one I had just encountered, be neglected so brutally. What is going to happen to the future of this world?

Children's Day Activities

On Sunday, February 10, the children of St. Gregory the Illuminator's Sunday School in Philadelphia celebrated the International Year of the Child. Participating in church services, they recited from the Scriptures, passed the collection plate, took part in a candlelight procession and received Holy Communion.

After a delicious breakfast, served by the Ladies' Auxiliary, the children presented an informative program. First, there was a slide presentation describing the formation, goals and achievements of the IYC. The Sunday School recited the Children's Bill of Rights; the Armenian School presented songs and poems; the Armenian Scouts demonstrated their oath, cheers and various narrations, and AYF members gave a slide presentation explaining various activities, as well as their feelings on being members of that organization.

In St. Paul's Armenian Apostolic Church in Waukegan, Ill., Children's Day was highlighted with a program on Sts. Vartanantz. The children of the Sunday School, complete with costumes as Vartan Mamigonian, priests and soldiers, thoroughly delighted the congregation with their presentation.

Watertown, Mass.

What began as a day of support and encouragement for the children of St. Stephen's Armenian Apostolic Church in Watertown, Mass., became rather a gift from the children to their families, indeed, to their entire Church family.

Since February 10 was designated "Children's Day" all boys and girls of Sunday/Armenian Schools were invited to take part in the Divine Liturgy. Poems in both Armenian and English were distributed to be learned. Sharagans were rehearsed. The Kiss of Peace was memorized, and church procedures reviewed.

On that bitter cold morning the children arrived earlier than usual, for on this day they were to experience the entire Badarak. With faces shining and hair neatly combed, they donned their *shabeegs* and began.

They entered with Der Hayr and stayed until the final Hayr Mer. No procession was ever as spirited. They recited and they sang. They stumbled over the multi-syllabic words of the *Havadamk*, as did many of their parents. Their youthful voices enhanced the choir. They smiled during the Kiss of Peace and shyly collected the Offering. Their radiance illuminated the church. One elderly woman expressed the gratitude of all when, as she leaned toward the young girl offering the Kiss of Peace, she embraced and kissed her.

What better gift could these precious Armenian girls and boys have given their family than this promise of another generation, willing and able to follow in the footsteps of their forefathers.

ԽԱՉԻԱՌ

Մարի Ռոզ Կարապետեան

1		19	22	24		27		29
		2						
3				4	26			
				5				
6				7				
			23					30
	8	20			9		28	
10								
11						12		
			13	25				
		21				14		31
15	18				16			
17								

Հորիզոնական (horizontal)

- Աշխատանքը սիրող
- Մեր թագաւորներուն մէջէն գեղեցիկը
- Տաքին հակառակը (խառն)
- Մուկին սիրածը
- Ես, դուն, . . .
- բիծ (խառն)
- Աչքերը ուղղէ
- բ - ա - ո
- ցուցական անական
- քաջ չէ
- կեանք ունենայ
- մատիտով . . .
- ոտնաման
- բազմաթիւ
- Գրիգոր Լուսաւորիչի հայրը
- Մեզմէ (ուսանակներէն)
- նաւը բռնող կամ վարող

Ուղղահայեաց (vertical)

- Մասիս լեռը
- ճկուն ցեւ, նուազով
- Մամիկոնեան
- ցերեկին հակառակը
- Ամառուայ պտուղ մը
- Մովուն վրայ կը յառաջանայ
- Արփիին առաջին վանկը
- Կարգ կանոն սիրող
- նոյան տունը
- Շարթունան մէջ 7 հատ կայ
- Ուղտին ճամբորդած տեղը
- կաթսայ
- ձուկերը կը բռնուին մէջը
- Սայրիկը մանուկին կ'երէն (խառն)
- իմ, քու, . . .
- անձը որուն կը պատկանի